

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHIEIERE

Ședința publică din 15 ianuarie 2015

Curtea compusă din:

Președinte:

Judecător:

Judecător:

Grefier:

În cadrul recursurilor formulate de: reclamantul A A, cu sediul în și intervenienții în nume propriu B B, cu domiciliul în, C C, cu domiciliul în, D D, cu domiciliul în și E E, cu domiciliul în, **împotriva sentinței nr.1305 din 1.04.2014, pronunțată de Tribunalul Dolj, în dosarul nr.7570/63/2013**, intimați fiind pârâții F F, cu sediul în și G G, cu sediul în, s-a luat în examinare **cererea formulată de D D pentru sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea problemei de drept vizând definirea ca subiect de drept a „societății financiar-bancare” în aplicarea art.8 din O.U.G. nr.79/2008.**

La apelul nominal făcut în ședință publică, la prima strigare au răspuns recurentul-intervenient B B , personal și asistat de avocat H H (fila 31 vol.I-dosar recurs al Curții de Apel Pitești), recurenta-intervenientă D D, personal și asistată de avocat I I (fila 349 vol.I-dosar recurs al Curții de Apel Craiova) și consilier juridic J J (fila 265 vol.II-dosar recurs al Curții de Apel Craiova) pentru intimatul-reclamant, lipsă fiind celelalte părți.

Instanța comunică reprezentanților recurenților-intervenienți noile completări la precizările motivelor de recurs, în ședință publică.

Avocat H H solicită amânarea cauzei pentru pregătirea unor apărări temeinice, motivând că a fost angajată în dosar cu o zi înainte de acest termen de judecată și arătând că dorește să aibă posibilitatea de a lua cunoștință de conținutul precizărilor depuse la dosar.

Curtea pune în discuție cererea de amânare formulată de reprezentantul recurentului-intervenient B B , și subsidiar solicită părților să aibă în vedere cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art.519 Cod procedură civilă, formulată de recurenta-intervenientă D D.

Reprezentantul recurentei-interveniente D D și reprezentantul recurentului-reclamant, având cuvântul, arată că nu se opun cererii de amânare pentru pregătirea apărărilor, formulată de reprezentantul recurentului-intervenient B B , respectiv de către avocat K K.

Curtea, potrivit art.222 Cod procedură civilă, având în vedere data formulării recursului, data la care recurentul a fost citat pentru soluționarea recursului, precum și cererea depusă la dosar, de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri privind dezlegarea unor chestiuni de drept, respinge cererea de amânare a cauzei, formulată de reprezentantul recurentului-intervenient B B și dispune lăsarea cauzei la a doua strigare.

La a doua strigare a cauzei au răspuns recurentul-intervenient B B , personal și asistată de avocat K K, recurenta-intervenientă D D, personal și asistată de avocat I I , consilier juridic J J pentru intimatul-reclamant și consilier juridic L L pentru intimații-pârâți

(fila 32 vol. I – dosar recurs al Curții de Apel Pitești), lipsă fiind celelalte părți.

Instanța procedează la desprinderea filelor 23-24 din dosar, reprezentând un exemplar al completărilor precizarea motivelor de recurs pe care îl comunică reprezentantului intimatelor-pârâte F F și G G, în ședință publică.

Curtea pune în discuție cererea formulată de recurenta-intervenientă D D, de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri privind dezlegarea unor chestiuni de drept, conform art. 519 C. pr. civ., respectiv admisibilitatea acestei cereri și prezentarea punctelor de vedere privind chestiunea de drept pusă în discuție, respectiv interpretarea noțiunii de societăți financiar-bancare conform art.8 din O.U.G. nr.79/2008 prin prisma celorlalte dispoziții legale incidente în cauză, art.1 și art.2 din Anexa H.G. nr.1211/2001 privind înființarea Fondul Național pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii S.A. – IFN, art.5 lit.c), art.6 alin.1 și alin.3 din Legea nr.93/2009 și art.3, art.7 pct.10 și art.7 pct.14 din O.U.G.nr.99/2006.

Reprezentantul recurentei-interveniente D D, având cuvântul, solicită admiterea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri privind dezlegarea unor chestiuni de drept, în totalitate așa cum a fost formulată și motivată, fiind întrunite condițiile de admisibilitate ale cererii.

Reprezentanții recurentului-intervenient B B , având cuvântul, arată că lasă la aprecierea instanței cu privire la cererea formulată.

Reprezentantul recurentului-reclamant, având cuvântul, lasă la aprecierea instanței cu privire la cererea de sesizare a ÎCCJ pusă în discuție, adăugând că punctul de vedere și l-a exprimat inclusiv prin motivele de recurs. De asemenea, la solicitarea instanței, reprezentantul recurentului-reclamant A A, arată că nu are și altă practică judiciară, în afară de cea deja depusă la dosar, de la Curtea de Apel Brașov.

Reprezentantul intimatelor-pârâte, având cuvântul, arată că lasă la aprecierea instanței cu privire la cererea de sesizare a ÎCCJ, adăugând că punctul de vedere și l-a exprimat prin întâmpinare și actele atacate.

La solicitarea instanței, cu privire la existența altei jurisprudențe relevante în cauză, față de controlul invocat a se desfășura la A A, de către F F, reprezentantul recurentului-reclamant arată că există un proces pe rolul Curții de Apel București dar nu cunoaște soluția și nu are cunoștință dacă este definitivă.

Curtea, față de dispozițiile art.519-521 C. pr. civ., urmează a analiza condițiile de admisibilitate a cererii în vederea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri de principiu privind această chestiune de drept și va suspenda judecata recursului până la soluționarea sesizării astfel formulate.

CURTEA

Asupra cererii de sesizare a instanței supreme în temeiul art.519 Cod procedură civilă, Curtea constată următoarele:

1. Situația de fapt

La data de 5.04.2013, reclamantul A A a chemat în judecată pe pârâții F F și G G, solicitând instanței ca prin hotărârea pe care o va pronunța să dispună anularea încheierii nr.31/18.03.2013 a F F, a deciziei nr.2/4.01.2013 a G G din cadrul F F, precum și a raportului de control nr.7364/7.12.2012.

În motivare, reclamantul a arătat că în perioada 4.12.-7.12.2012, auditorii publici externi din cadrul G G, au efectuat, în cadrul A A, acțiunea "Controlul privind situația, evoluția și modul de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și efectuarea cheltuielilor", iar în urma controlului s-a încheiat raportul nr.7364/7.12.2012, în care s-au consemnat abateri de la legalitate și regularitate,. Conform

O.U.G. nr.79/2008, cu privire la: modul de acordare a remunerației lunare a Directorului General și a indemnizațiilor acordate membrilor Consiliului de Administrație în perioada 2009-2011, modul de încadrare a cheltuielilor cu personalul în limitele stabilite de prevederile legale.

În cauză au fost formulate cereri de intervenție de către B B, director general al Fondului, D D, director, E E și C C, membri ai Consiliului de Administrație.

Prin sentința nr.1305 din 1 aprilie 2014, Tribunalul Dolj – Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a respins acțiunea formulată de reclamantul A A, în contradictoriu cu parații F F și G G ca neîntemeiată. Au fost totodată, respins cererile de intervenție în interes propriu formulate de intervenienții B B, E E, D D și C C, ca neîntemeiate.

Împotriva sentinței nr.1305/2014 au formulat recurs: C C, D D, E E, A A, B B, solicitând admiterea acestuia, casarea sentinței și admiterea acțiunii și a cererilor de intervenție.

În motivarea recursurilor, părțile au susținut preponderent că în ipoteza în care se constată că A A are acționar majoritar statul român, reclamantul nu este supus O.U.G. nr.79/2008 în privința remunerării directorului general și a membrilor Consiliului de Administrație", încadrându-se în categoria societăților financiar-bancare la care se referă art.8 din acest act normativ, astfel că toate cheltuielile au fost efectuate potrivit legii.

2. Admisibilitatea sesizării

Curtea de Apel Pitești a fost investită cu soluționarea recursurilor, pe calea strămutării, prin încheierea nr.4312/13.11.2014, pronunțată de ICCJ în dosarul nr.2649/1/2014, prin care s-a dispus strămutarea dosarului de la Curtea de Apel Craiova, care a scos cauza de pe rolul său prin încheierea nr.22/19.11.2014.

Curtea de Apel Pitești este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, decizia ce se va pronunța, în materia contenciosului administrativ de față, fiind definitivă.

Aspectul care se solicită a fi lămurit vizează interpretarea art.8 din O.U.G. nr.79/2008, respectiv a sintagmei „societăți financiar-bancare”, raportat la dispozițiile legale aplicabile în perioada analizată [art.5 lit.c), art.6 și art.7 din Legea nr.93/2009 privind instituțiile financiare nebancare, art.7 pct.14 din O.U.G. nr.29/2006].

Interpretarea unei dispoziții normative reprezintă o chestiune de drept care se încadrează în ipoteza art.519 Cod procedură civilă și care, față de jurisprudența existentă este una nouă, ținând seama totodată și de faptul că în țară au fost constituite numai trei fonduri locale, printre care și reclamantul.

De asemenea, la data sesizării, chestiunea de drept nu a fost lămurită de instanța supremă printr-o decizie de recurs în interesul legii, nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, pe rolul instanței supreme nefiind înaintată nicio cerere pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în vederea dezlegării unei chestiuni de drept, în care să se solicite interpretarea art.8 din O.U.G. nr.79/2008 și a dispozițiilor normative menționate.

De lămurirea și interpretarea textelor susmenționate depinde soluționarea în fond a cauzei, în condițiile în care reclamantul și intervenienții susțin că A A este exclus de la aplicarea O.U.G. nr.79/2008 iar F F a statuat că nu au fost respectate prevederile acestui act normativ cu privire la indemnizațiile acordate directorilor și membrilor Consiliului de Administrație, cheltuielile cu personalul nefiind stabilite în limitele legale.

3. Punctul de vedere al părților

3.1. Reclamantul A A și intervenienții susțin că fondului local nu i se aplică O.U.G. nr.79/2008, intrând sub incidența art.8 din acest act normativ.

A A este persoana juridică de drept privat, potrivit Ordinului nr.176 din 20.09.2005 emis de Președintele Agenției Naționale pentru întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie (ANIMMC) prin care s-a aprobat constituirea a trei Fonduri Locale de Garantare, ca filiale ale Fondului National de Garantare a Creditelor pentru întreprinderile Mici și Mijlocii

SA (FNGCIMM SA) cu sediul în localitățile Craiova, Focșani și Covasna".

Fondurile Locale de Garantare se constituie ca societăți comerciale pe acțiuni având ca 2 acționari: Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru întreprinderile Mici și Mijlocii SA și statul român, prin Agenția Națională pentru întreprinderi Mici și Mijlocii și Cooperatie (ANIMMC) - conform art.2 alin.1, ceea ce determină aplicarea legii specifice acestor societăți.

Activitatea fondului vizează activități auxiliare intermediilor financiare, scopul înființării Filialei în baza Legii nr.31/1990 fiind unul patrimonial, acela de a efectua fapte și acte de comerț. Activitatea principală a A A este emiterea de garanții și asumarea de angajamente pentru garantarea creditelor și a altor instrumente de finanțare, care pot fi obținute de întreprinderile mici și mijlocii, definite potrivit legii, de la bănci sau din alte surse.

Se susține că în legislația română nu există entități financiar-bancare, ci doar societăți financiare și societăți bancare, cratima fiind utilizată pentru a desemna o categorie de societăți care nu există.

Dacă art.8 din O.U.G. nr.79/2008 s-ar aplica doar unor entități care ar fi atât societăți financiare, cât și societăți bancare, ar însemna a susține inaplicabilitatea absolută a dispozițiilor respective, ceea ce este contrar scopului pentru care ele au fost adoptate. *Ratio legis*, sunt exceptate de la regimul instituit prin O.U.G. nr.79/2008, toate acele societăți care sunt reglementate prin legi speciale și sunt supravegheate și controlate din punctul de vedere al întregii activități, de autorități autonome specializate, anume: băncile și instituțiile financiare nebankare, care se află sub supravegherea prudențială și controlul Băncii Naționale a României; societățile de asigurări, care se află sub supravegherea prudențială și controlul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor, Fondul Proprietatea, aflat în aria de autoritate a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.

Ministerul Finanțelor Publice în calitate de inițiator al O.U.G. nr.79/2008 a susținut importanța încadrării instituțiilor financiare nebankare în categoria societăților financiare, așa cum rezultă și din conținutul Scrisorii nr.449887/12.2012 Cabinet Secretar de Stat, N N, din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și înregistrată la FNGCIMM sub nr.29365/28.12.2012, unde se precizează că "la elaborarea O.U.G. nr.79/2008, Ministerul Finanțelor Publice în calitate de inițiator al acestui proiect de act normativ a avut în vedere exceptarea de la aplicarea prevederilor acestei Ordonanțe, a societăților financiare și bancare, folosind generic sintagma financiar-bancare".

Ca și în cazul instituțiilor de credit, autoritatea de reglementare și supraveghere a instituțiilor financiare nebankare este Banca Națională a României.

Potrivit Legii nr.93/2009, IFN-urile trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute în reglementările emise de BNR cu privire la aspecte precum capitalul minim, structura grupurilor din care fac parte, calitatea acționarilor și a conducătorilor, structura portofoliului de credite sau organizarea contabilității și auditului intern.

A A este înregistrat la Banca Națională a României, secțiunea Registrele BNR, la Capitolul IV „Instituții financiare nebankare”, Partea I - Active, Litera i. „Emitere de garanții și asumare de angajamente, inclusiv garantarea creditului”, poziția 3, având numărul RG-PJR-17-090166/27.07.2007, total entități: 5.

Faptul că A A este instituție financiară reiese și din aceea ca efectuează raportări contabile folosind Planul de conturi aplicabil instituțiilor de credit prevăzut în Reglementările contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară aplicabile instituțiilor de credit, Reglementări contabile conforme cu directivele europene. Începând cu exercițiul financiar al anului 2008 au fost aplicate de către B.N.R. prevederi pentru aprobarea Reglementărilor Contabile conforme cu Directivele europene, aplicabile instituțiilor de credit, BNR verificând îndeplinirea de către instituțiile financiare nebankare a condițiilor menționate atât imediat după constituirea acestora, cât și pe parcursul desfășurării activității acestor instituții, orice modificări cu privire la datele și informațiile cuprinse în documentația depusă inițial trebuind comunicate către BNR. De asemenea, respectarea condițiilor impuse la

constituire este verificată de către BNR prin mecanismul supravegherii ulterioare.

În structura situațiilor financiare semestriale/anuale întocmite de către A A nu se regăsesc conturi care să reflecte realizarea de venituri din subvenții, finanțări, transferuri, alocații bugetare cu destinație specială aprobate prin Hotărâri de Guvern sau Hotărâri ale Consiliilor Locale, specifice operatorilor economici nominalizați la art.1 din O.U.G. nr.79/2008.

Legea nr.11/2010 a bugetului de stat pe anul 2010 nu se aplică A A, în calitatea acestuia de societate comercială pe acțiuni, subiect de drept privat cu statut de instituție financiară nebancară, încadrat în categoria societăților prevăzute la art.8 din O.U.G. nr.79/2008.

Pentru prima dată de la înființarea FNGC IMM acesta este nominalizat în Legea bugetului de stat pe anul 2013, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr.106 din 22.02.2013 nu și în legile bugetare anterioare.

Baza legală pentru efectuarea cheltuielilor cu personalul a reprezentat-o bugetul de venituri și cheltuieli aprobat în temeiul Hotărârii Adunării Generale a Acționarilor nr.7/18.12.2009. A A nu s-a aflat și nu se afla în coordonarea sau sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri ori a Agenției pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru IMM ori a altor organe ale administrației publice centrale, așa cum rezulta din Anexa 2 la H.G. nr.1634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri.

A A nu se încadrează în niciuna dintre categoriile de entități cărora li se aplică legile referitoare la salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, întrucât personalul Fondului nu este plătit din bugetul general consolidat al statului, ci din veniturile societății, nu a primit subvenții, alocații pentru cheltuielile de personal ori alte forme de sprijin de stat, dat fiind statutul său de societate comercială pe acțiuni, subiect de drept privat, nu are personal care ocupă funcții de demnitate publică și personalul care ocupă funcții asimilate funcțiilor de demnitate publică, precum și personalul care beneficiază de statute speciale, inclusiv funcționarii publici și funcționarii publici cu statut special; personalul Filialei își desfășoară activitatea în baza contractelor individuale de muncă înregistrate conform dispozițiilor legale, nefiind numiți prin acte administrative cum se procedează pentru funcționarii publici în temeiul Legii nr.188/1999, privind statutul funcționarilor publici; filialei nu îi sunt aplicabile prevederile Legii nr.500/2002 privind finanțele publice; remunerarea membrilor Consiliului de Administrație a respectat prevederile valorice stipulate în bugetele de venituri și cheltuieli aprobate ale Filialei, corelate cu prevederile Actului constitutiv, ale Legii nr.31/1990 republicată și ale Legii nr.93/2009.

În structura situațiilor financiare semestriale/anuale întocmite de către A A nu se regăsesc conturi care să reflecte realizarea de venituri din subvenții, finanțări, transferuri, alocații bugetare cu destinație specială aprobate prin Hotărâri de Guvern sau Hotărâri ale Consiliilor Locale, specifice operatorilor economici nominalizați la art.1 din O.U.G. nr.79/2008.

3.2. F F susține că potrivit art.1 din O.U.G. nr.79/2008, această ordonanță de urgență "se aplică regiilor autonome, societăților și companiilor naționale și societăților comerciale la care statul sau o unitate administrativ-teritorială este acționar unic sau majoritar, precum și filialelor acestora, denumite în continuare operatori economici", printre categoriile de operatori economici enunțați regăsindu-se și reclamantul.

F F nu a contestat calitatea reclamantului de persoană juridică, dar aceasta este organizată ca o societate comercială pe acțiuni, având ca acționar unic statul român, conform H.G. nr.1211/2001, privind înființarea O O, cu modificările și completările ulterioare.

La art.2 din Cap.I al Anexei la H.G. nr.1211/2001 republicată, privind înființarea O O. - IFN, se stipulează în mod expres că „F.N.G.C.I.M.M. S.A. - IFN este instituție financiară nebancară, cu capital de risc, persoană juridică română de drept privat, organizată ca

societate comercială pe acțiuni, cu acționar unic statul român”.

Nu sunt întemeiate susținerile reclamantului potrivit cărora i-ar fi aplicabile prevederile art.8 din O.U.G. nr.78/2009 fiind exclus de la aplicarea acestui act normativ.

În Anexa 5 a H.G. nr.1634/2009, intitulată "Instituții Financiare la care statul român este acționar inițial unic prin Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri" este nominalizat O O ca instituție financiară la care statul român este acționar unic prin acest minister.

Legiuitorul a folosit formularea "societățile financiar-bancare", ceea ce nu presupune că sunt asimilate acestei categorii și societățile financiare nebankare, cum este cazul reclamantului. Din definiția dată de art.2 din Cap.I al Anexei la H.G. nr.1211/2001 republicată, rezultă clar că F.N.G.C.I.M.M. S.A. - IFN este instituție financiară nebankară, care nu este exceptată de la aplicarea O.U.G. nr.79/2008.

Prevederile art.8 din O.U.G. nr.79/2008 sunt aplicabile societăților financiar-bancare și de asigurări, precum și societății comerciale "Fondul Proprietatea" - S.A., entități care potrivit art.3 pct.5 din O.U.G. nr.79/2001 privind organizarea și funcționarea inspecției economico-financiare la operatorii economici, nu sunt incluse în categoria operatorilor economici.

4. Punctul de vedere al instanței

Curtea consideră prealabil că textul art.8 din O.U.G. nr.79/2008 este susceptibil de două interpretări, cu consecințe juridice diferite. Astfel, *față de modul de redactare a textului*, se consideră că legea nu are în vedere în categoria subiectelor de drept exceptate de la aplicarea O.U.G. nr.79/2008 și persoanele juridice, societăți financiare nebankare, în categoria cărora se încadrează reclamantul iar *față de spiritul reglementării* rezultă soluția contrară.

Legiuitorul nu definește societățile financiar-bancare la care se referă art.8 din O.U.G. nr.79/2008, fiind necesar să se realizeze o interpretare sistematică, în raport de actele normative în vigoare în perioada analizată, care determină regimul juridic al societăților financiare și a celor bancare.

Totodată, pentru interpretarea acestei noțiuni este necesar să se observe motivele pentru care a fost adoptat acest act normativ (O.U.G. nr.79/2008), rezultate din preambul. Astfel, legiuitorul a urmărit să înlăture regimul diferențiat pentru o anumită categorie de operatori economici, pe care l-a considerat nejustificat, fiind de natură a crea disfuncționalități în derularea activității societăților cu capital integral sau majoritar de stat, însă totodată s-a prevăzut că se impune luarea în considerare a specificului anumitor categorii de societăți comerciale.

În acest context, legiuitorul a exclus de la aplicarea măsurilor restrictive referitoare la cheltuieli, societățile cu obiect de activitate specific enumerate la art.8 din O.U.G. nr.79/2008, sintagma „financiar-bancare” relevând intenția legiuitorului de a exclude de la măsurile restrictive prevăzute de lege instituțiile din domeniu, la care statul este acționar unic sau majoritar.

În aplicarea O.U.G. nr.99/2006, de transpunere a Directivelor nr.2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului și nr.2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului, se constată că societățile financiare sunt entități distincte de societățile care desfășoară activitate specifică băncilor, în sensul art.3 și art.7 pct.10 din O.U.G. nr.99/2006. Băncile, definite la art.3 lit.a) din O.U.G. nr.99/2006, reprezintă o subcategorie a instituțiilor de credit la care se referă acest act normativ, iar legiuitorul s-a referit expres la activitatea bancară pe care a reprezentat-o prin cratimă alături de noțiunea „financiar”, iar nu distinct, în interpretarea literală rezultând că s-a urmărit excluderea de la aplicarea măsurilor restrictive numai în ceea ce privește societățile bancare.

Însă, reclamantul aplică contabilitatea bancară, conform Ordinului Guvernatorului BNR nr. 5/2005 și Ordinului Președintelui CA al BNR nr.13/2008; respectă

legislația stabilită de BNR cu privire la cifra de afaceri, volumul creditelor, gradul de îndatorare, totalul activelor, capitaluri proprii, fonduri proprii, expunere față de un debitor și expunere agregată, organizare control intern, audit intern și administrarea riscurilor. Personalul fondului nu este plătit din bugetul general consolidat al statului, ci din venituri realizate de societate; nu a primit subvenții sau alte forme de sprijin; este societate pe acțiuni, subiect de drept privat, iar personalul său nu ocupă funcții de demnitate publică ori funcții asimilate; fiind încadrat în temeiul contractelor individuale de muncă/contracte de mandat.

Totodată, din adresa nr. 449887 din decembrie 2012 emisă de Secretarul de stat din cadrul MFP, rezultă că la elaborarea O.U.G. nr. 79/2008 s-a urmărit exceptarea de la aplicarea prevederilor acesteia a societăților financiare și bancare, folosind generic sintagma financiar – bancare.

Interpretarea art.8 în discuție rezultată din adresa emisă de M.F.P. în decembrie 2012, considerată de recurent materializarea unei interpretări autentice, nu este însă obligatorie potrivit art.69 din Legea nr.24/2000, legiuitorul trebuind să intervină printr-un act normativ interpretativ *de același nivel cu actul vizat*.

În acest context se reține că prin O.G. nr.26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, care a abrogat O.U.G. nr.79/2008, s-a prevăzut expres aplicarea măsurilor speciale cu privire la cheltuieli și în ce privește fondurile de garantare, cum este cazul reclamantului [art.2 alin.1 lit.a) din O.G. nr.26/2013].

O asemenea reglementare expresă, care nu exista în actul normativ abrogat, relevă intenția legiuitorului de a clarifica expres regimul juridic al entităților în categoria cărora se încadrează și reclamantul, precum și faptul că sub reglementarea anterioară (aplicabilă în prezenta cauză) exista posibilitatea unor interpretări care fie susțin concluzia încadrării fondurilor de garantare în excepțiile de la măsurile speciale cu privire la cheltuieli, fie dimpotrivă susțin aplicarea acestor măsuri cu privire la aceste fonduri, de vreme ce statul este acționar unic sau majoritar.

5. Dispozițiile de drept aplicabile în cauză

- Legea nr.94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi;
- O.U.G. nr.79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici;
- O.U.G. nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului; Legea nr.93/2009 privind instituțiile financiare nebancare;
- H.G. nr.1211/2001 privind înființarea Fondului Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii.

6. Conținutul dispozițiilor de drept intern invocate și aplicabile în cauză

- *Art.1 și art.8 din O.U.G. nr.79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici*

Art. 1- Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică regiilor autonome, societăților și companiilor naționale și societăților comerciale la care statul sau o unitate administrativ-teritorială este acționar unic sau majoritar, precum și filialelor acestora, denumite în continuare operatori economici.

Art.8 - Prevederile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică societăților financiar-bancare și de asigurări, precum și societății comerciale "Fondul Proprietatea" - S.A.

- *Legea nr.93/2009 privind instituțiile financiare nebancare*

Art.5 - În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:
(...)

c) instituții financiare nebancare - entități ce desfășoară activitate de creditare cu titlu profesional în condițiile stabilite de prezenta lege;

Art.6 alin.1) Instituțiile financiare nebancare au obligația de a se constitui ca societăți

comerciale pe acțiuni.

(...)

3) Organizarea și funcționarea instituțiilor financiare nebancare sunt reglementate de prevederile prezentei legi, completate, după caz, cu cele ale Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu cele ale O.G. nr.26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările ulterioare, sau/și cu cele ale legilor speciale aplicabile în materie.

Art.7 alin.1) Denumirea unei entități care desfășoară activitate de creditare, în condițiile prezentei legi, va include sintagma instituție financiară nebancară sau abrevierea acesteia, I.F.N. În cazul instituțiilor financiare nebancare ce fac obiectul înscrierii în Registrul de evidență, includerea în denumire a sintagmei instituție financiară nebancară sau a abrevierii acesteia, I.F.N., este opțională.

- *Art.3, art.7 pct.10 și art.7 pct.14 din O.U.G.nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, în formă în vigoare în perioada pentru care s-a efectuat controlul.*

Art.3 - Instituțiile de credit, persoane juridice române, se pot constitui și funcționa, cu respectarea dispozițiilor generale aplicabile instituțiilor de credit și a cerințelor specifice prevăzute în Partea a II-a a prezentei ordonanțe de urgență, în una din următoarele categorii: a) bănci; b) organizații cooperatiste de credit; c) bănci de economisire și creditare în domeniul locativ; d) bănci de credit ipotecar; e) instituții emitente de monedă electronică.

Art.7 pct.10 - instituție de credit - o entitate a cărei activitate constă în atragerea de depozite sau de alte fonduri rambursabile de la public și în acordarea de credite în cont propriu;"

Art.7 pct.14 instituție financiară - o entitate, alta decât o instituție de credit, a cărei activitate principală constă în dobândirea de participații în alte entități sau în desfășurarea uneia sau mai multora dintre activitățile prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. b) - l);

- *Art.1 și art.2 din Anexa H.G. nr.1211/2001 privind înființarea Fondul Național pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii S.A. - IFN*

Art.1 Se înființează Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii S.A. - IFN, denumit în continuare F.N.G.C.I.M.M. - S.A. - IFN sau Fondul, ca societate comercială pe acțiuni, în condițiile Legii nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instituție financiară nebancară, cu capital de risc, persoană juridică de drept privat.

Art. 2 din Anexă - F.N.G.C.I.M.M. S.A. - IFN este instituție financiară nebancară, cu capital de risc, persoană juridică română de drept privat, organizată ca societate comercială pe acțiuni, cu acționar unic statul român.

7. Jurisprudență națională pertinentă

Sentința nr.2954/19 decembrie 2013 a Tribunalului Covasna, pronunțată în dosarul nr.1370/119/2013 prin care a fost admisă acțiunea formulată de M M, fiind anulată decizia nr.6/14.01.2013 a Camerei de Conturi a Județului Covasna și încheierea nr.36/10.04.2013 emisă de F F, reținându-se, în esență, că reclamanta se încadrează în prevederile art.8 din O.U.G. nr.79/2008, astfel că nu i se aplică acest act normativ.

Sentința a rămas definitivă prin decizia nr.1643/R/21 mai 2014 pronunțată de Curtea de Apel Brașov, prin care a fost respins recursul formulat de către F F și Camera de Conturi a Județului Covasna, constatându-se corecta interpretare a art.8 din O.U.G. nr.79/2008 prin raportare la art.7 pct.14 și art.18 din O.U.G. nr.99/2006, coroborat cu art.2 din H.G. nr.1211/2001.

Față de toate acestea considerăm utilă lămurirea următoarei chestiuni de drept:

Având în vedere prevederile art.8 din O.U.G. nr.79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, prevederile art.1 și art.2 din Anexa H.G. nr.1211/2001 privind înființarea Fondul Național pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii S.A. - IFN, **raportat la** art.5 lit.c), art.6 alin.1 și alin.3 din **Legea nr.93/2009** privind instituțiile financiare nebancare **și la** art.3, art.7 pct.10 și art.7 pct.14 din O.U.G.nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, în forma în vigoare în perioada 2009-2011, prin noțiunea de **societăți financiar-bancare** legiuitorul a înțeles și instituțiile financiar-nebancare constituite ca societăți comerciale pe acțiuni, la care statul este acționar unic sau

majoritar ?

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Admite cererea și sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în temeiul art.519 Cod procedură civilă, pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Conform art.8 din O.U.G. nr.79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, raportat la prevederile art.1 și art.2 din Anexa H.G. nr.1211/2001 privind înființarea Fondul Național pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii S.A. – IFN, raportat la art.5 lit.c), art.6 alin.1 și alin.3 din Legea nr.93/2009 privind instituțiile financiare nebancare și la art.3, art.7 pct.10 și art.7 pct.14 din O.U.G.nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, în forma în vigoare în perioada 2009-2011, prin noțiunea de **societăți financiar-bancare** legiuitorul a înțeles și instituțiile financiar-nebancare constituite ca societăți comerciale pe acțiuni, la care statul este acționar unic sau majoritar ?

Suspendă cauza conform art.520 alin.2 Cod procedură civilă până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 15 ianuarie 2015, la Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.